



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 42/12
30.05.2012. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Невенке Важић, Анђелке Станковић, Љубице Кнежевић-Томашев и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б. Г., због кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 224/12 од 15.05.2012. године, подигнутом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 3785/11 од 22. 09. 2011. године, у седници већа одржаној у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а, дана 30.05.2012. године, донео је

П Р Е С У Д У

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз број 224/12 од 15.05.2012. године, подигнут против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 бр. 3785/11 од 22. 09. 2011. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду К. 24091/10 од 15.03.2011. године окривљени Б.Г. оглашен је кривим због извршења кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. Кривичног законика, па му је изречена условна осуда којом му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у времену проверавања од две године не изврши ново кривично дело. Окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног пиштоља марке „Црвена застава М-57“, калибра 7,62мм, фабрички број БГ71814. Окривљени је истом пресудом ослобођен дужности плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 3785/11 од 22.09.2011. године уважавањем жалбе окривљеног Б.Г., преиначена је првостепена пресуда Првог основног суда у Београду К 2409/10 од 15.03.2011. године, тако што је Апелациони суд окривљеног на основу члана 355. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ.

На основу члана 512. став 1. ЗКП у вези члана 87. КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и то једног пиштоља марке „Црвена застава М-57“, калибра 7,62мм, фабричког броја БГ71814. Одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 3785/11 од 22.09.2011. године због повреде кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 278. став 1. КЗ и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважавањем захтева утврди да је наведеном правноснажној пресудом Апелационог суда у Београду повређен закон у корист окривљеног.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 422. став 3. ЗКП-а у присуству окривљеног Б.Г., а у одсуству уредно обавештеног Републичког јавног тужиоца, на којој седници је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев подигнут па је по оцени навода и предлога изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из списка предмета произлази да је Апелациони суд у Београду одлучујући о жалби окривљеног Б.Г. преиначио пресуду Првог основног суда у Београду К 24091/10 од 15. 03. 2011. године, којом је окривљени оглашен кривим, због извршења кривичног дела изазивања опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, тако што је окривљеног на основу члана 355. тачка 1. ЗКП ослободио од оптужбе да је извршио ово кривично дело, налазећи да дело које је окривљеном оптужбом стављено на терет по закону није кривично дело. У образложењу наведене одлуке изнет је став да је за постојање бића кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ потребно да радња коју предузима окривљени мора да створи конкретну опасност за живот индивидуално одређених лица или имовину већег обима, а да је насупрот томе првостепени суд утврдио да радњом коју је предузео окривљени није створена конкретна опасност за индивидуално одређена лица, односно за одређену имовину већег обима.

По оцени овога суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је другостепени суд оваквим правним ставом повредио Кривични закон – одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП у вези члана 278. став 1. КЗ у корист окривљеног, са образложењем да је исти неприхватљив, с обзиром да је за постојање наведеног кривичног дела довољно утврдити, како је то по ставу тужилаштва правилно учинио првостепени суд, да је критичном приликом окривљени изазвао конкретну опасност за живот индивидуално неодређеног броја лица, имајући при том у виду и налаз и мишљење вештака балистичара из кога произлази да су пројектили према највероватнијем углу испаљења завршили у густо насељеним блоковима 21, 22 и 23 на Новом Београду.

Окривљени је првостепеном пресудом оглашен кривим да је дана 14. 01. 2008. године око 00,30 часова у Београду у Савској улици број 33 опште опасном радњом изазвао опасност за живот и тело људи на тај начин што је прослављајући Српску нову годину пришао кухињском прозору свог стана и из пиштоља „Црвена застава М57“ калибра 7,62мм испалио два пројектила у ваздух, иако је имајући у виду чињеницу да се стан налази на првом спрату у изузетно прометној улици, те да испаљивање пројектила врши у насељеном месту, био свестан да пуцањем из ватреног оружја може да изазове опасност за живот и тело људи нашта је пристао свестан да је његово дело забрањено, чиме је по ставу првостепеног суда извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ.

Код овог кривичног дела радња извршења састоји се у предузимању неке општеопасне радње или у употреби неког општеопасног средства, док је последица изазивање-проузроковање конкретне опасности за заштићено добро. За оцену постојања обележја кривичног дела из члана 278. став 1. КЗ битно је да је услед предузимања неке од предвиђених алтернативно одређених радњи које се састоје у изазивању опасности наступила последица – конкретна опасност за живот или тело људи или за имовину већег обима и ако такве конкретне опасности нема, не постоји ни наведено кривично дело.

Конкретна опасност као последица овог кривичног дела је објективна, стварна, заштићено добро се налази у непосредној опасности да буде повређено, односно постоји блиска и реална могућност да дође до повреде заштићеног објекта то јест, живота или тела људи или имовине већег обима.

У конкретном случају у оптужном акту и изреци другостепене пресуде наведено је да се радња окривљеног огледа у испаљивању два пројектила у ваздух из пиштоља ЦЗ М57 кроз кухињски прозор свога стана који се налази на првом спрату стамбене зграде у изузетно прометној улици у насељеном месту.

Међутим, по ставу Врховног касационог суда у чињеничном опису предметног кривичног дела датом у оптужном акту и у изреци другостепене пресуде није конкретизирана последица предузете радње окривљеног и није означено чији живот и тело су доведени у конкретну опасност, где су се тачно налазиле те особе да ли у „изузетно прометној улици у насељеном месту“ како се то оптужбом ставља на терет или на некој другој локацији и да ли су с обзиром на место где су се налазиле биле у наведеној опасности (идентитет ових лица не мора бити познат), односно да ли је конкретна опасност заиста и настала за заштићено добро и за која лица и да ли је у односу на њих уопште могла да наступи конкретна опасност за живот и тело.

Врховни касациони суд имао је у виду наводе захтева за заштиту законитости да према налазу и мишљењу вештака балистичке струке произлази да су пројектили које је окривљени испалио из пиштоља, према највероватнијем углу испаљења завршили у густо насељеним блоковима 21, 22 и 23 на Новом Београду. Тим наводима у захтеву се оспорава чињенично стање утврђено у правноснажној пресуди,

које не може бити предмет оцене у поступку по захтеву за заштиту законитости.

Следствено томе, правилно је другостепени суд нашао да је за постојање предметног кривичног дела неопходно да је услед радње окривљеног изазвана конкретна последица - опасност за живот индивидуално одредивог броја лица и имовине већег обима и да се самим тим у радњама окривљеног не стичу сва законска обележја кривичног дела изазивање опште опасности из члана 278. став 1. КЗ, јер није у оптужном акту наведен нити побијаном пресудом утврђен објективни услов инкриминације - последица кривичног дела, па је окривљени применом члана 355. тачка 1. ЗКП правилно ослобођен од оптужбе да је извршио предметно кривично дело.

Врховни касациони суд налази да је другостепени суд изнео јасне и непротивречне разлоге, због чега налази да окривљеног треба ослободити од оптужбе применом члана 355. тачка `1. ЗКП, јер дело које се окривљеном оптужбом ставља на терет није кривично дело, па се захтевом Републичког јавног тужиоца неосновано побија другостепена пресуда и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП, указивањем да иста нема разлога о одлучним чињеницама као и да су дати разлози нејасни.

Налазећи из изнетих разлога, да побијаном пресудом нису учињене повреде закона на које се указује у захтеву за заштиту законитости, Врховни касациони суд је на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 424. одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник

Председник већа-судија

Весна Веселиновић,с.р.

Бата Цветковић,с.р.